

● Mehmet Durmaz

Yunus'ça

Yetinme sahte baharla
Kalma sakın ham fikirli
Tohumu bozuyor tarla
Emek sahte ekmek kirli

Fazla sudan çürür ağaç
Bela, hırstan gelir başa
Karnı tok amma gözü aç
Boğazı tuzaktır kuşa

Bilgi ile besle akılı
Bilinç yol göstere sin sana
Ayan ola gizli saklı
Saki cür'a versin sana

Aşk her dem gelgitli deniz
Odur yeşeren ne varsa
Gelir gider bırakır iz
Kalbimiz, kıyıda arsa

Ne varlık ne yokluk kalır
Aşk sarınca ovaları
Kurt, kuzuya kurban olur
Biter bütün davaları

Al kendini dön yurduna
Ruhunu boğmadan kesret
Dönüp de bakma ardına
Ömür hicret üstü hicret

Yunus'ça gezdim kıyında
Hayat denen gölge ırmak
Şifa yok senin suyunda
Ecel yerim parmak parmak

